

Av skúlabonki á seiðaberg í Vágsbotni

Tað fæst framvegis nóg-
ur seiður inni við land og
mong eru tey, sum fáa sær

ikki bert kókið men upp í
alla frystiboksina og upp á
træðið av seiði.

Nú tað er vorðið eitt
sindur lýggjari er eisini
meira hugaligt at leita sær

Ein frálíkur dagur -uttan fyri skúlans gátt

Nýggja ættarliðið av fiskivinnulungum roynir seg í Vágsbotni

Tol skal til

Myndir Kalmar

tráðuna fram og leita sær
oman millum bátabrúgv-
arnar í Vágsbotni, har tað
enn yður við seiði.

So var eisini mána-
morgunin. Ein av floks-
læranum í Komun-
skúlanum í Havn fekk tað
frálíka hugskotið at lata
skúlabøkurnar liggja eina
stund og istaðin fara út í
Guds friu náttúru við
næmingunum. Og leiðin
gekk oman í Vágsbotn,
har næmingarnir sluppu at
royna fiskieydnuna.

Og sigast má at væl
gekk í hond. Eftir stuttari
løtu høvdu tey fingið so
mikið av seiði, at tey

kundu fara niðan aftur í
skúlan at kryvja, reinsa og
síðani at gera knetti.

Ein góður dagur hjá
hesum skúlaflokkinum og
eitt frálíkt hugskot hjá
læranum at troyta altern-
ativar møguleikar - eisini
uttan fyri skúlans gátt - í
hesum annars so dæpru
tíðum.

Sami flokkur var eisini
úti um seg í fjør. Tá settu
næmingarnir niður og
tóku upp epli í
Havnardali.

Jú vissuliga tiltøk, sum
telja nóg samanlagt fyri
tann einstaka næmingin.
Ein slík løta kann vera
líka nóg verd sum ein
heil vika á skúlabonki.

jan

